

Bohoslužba 2. júl 2023

Nažívanie v pokoji

Piesne: 16,1 16,2-5 541 547

Suma ev.: „*Láska nech je nepokrytecká. Sprotivte si zlo, pridržajte sa dobra. Buďte si navzájom oddaní v bratskej láske, predbiehajte sa navzájom v úctivosti. Nebuďte leniví v horlivosti. Dajte sa rozohňovať Duchom. Slúžte Pánovi. Radujte sa v nádeji. V súžení buďte trpezliví, v modlitbe vytrvalí. Majte účasť na potrebách svätých. Voči cudzím buďte pohostinní. Dobrorečte tým, ktorí vás prenasledujú, dobrorečte a nezlorečte. Radujte sa s radujúcimi a plačte s plačúcimi. Buďte navzájom jednej mysle. Nebuďte namyslení, ale majte porozumenie pre nízko postavených. Nebuďte múdri sami pre seba. Nikomu neodplácajte zlom za zlé. Usilujte sa o to, čo je dobré v očiach všetkých ľudí. Ak je to možné a závisí to od vás, žite v pokoji so všetkými ľuďmi.“ (Rm 12,9-18)*

Lekcia: 1Tes 5,12-28

Záverečné povzbudenie a pozdravy

¹² Prosíme vás, bratia, aby ste si vážili tých, čo s námahou pôsobia medzi vami, sú vašimi predstavenými v Pánovi a napomínajú vás. ¹³ Nadovšetko si ich vážte a milujte pre ich dielo. Nažívajzte medzi sebou v pokoji. ¹⁴ Napomíname vás však, bratia: usmerňujte neporiadnych, posmeľujte malomyseľných, ujímajte sa slabých, voči všetkým buďte trpezliví. ¹⁵ Hľadte, aby sa nikto nikomu neodplácal zlým za zlé, ale vždy sa usilujte o dobro medzi sebou i voči všetkým. ¹⁶ Ustavične sa radujte. ¹⁷ Neprestajne sa modlite. ¹⁸ Za všetko vzdávajte vďaky, lebo to je Božia vôľa v Kristovi Ježišovi. ¹⁹ Ducha neuhášajte, ²⁰ proroctvami nepohrdajte, ²¹ ale všetko skúmajte; dobrého sa držte! ²² Chráňte sa zla v akejkolvek podobe! ²³ A sám Boh pokoja nech vás celých posväťí a pri príchode nášho Pána Ježiša Krista nech vášho ducha zachová neporušeného a dušu i telo bez úhony. ²⁴ Verný je ten, ktorý vás povoláva — on to aj urobí. ²⁵ Bratia, modlite sa aj za nás. ²⁶ Pozdravte všetkých bratov svätým bozkom. ²⁷ Zapisahávam vás v Pánovi, aby ste tento list dali prečítať všetkým bratom. ²⁸ Milosť nášho Pána Ježiša Krista nech je s vami!

Modlime sa:

Otče náš nebeský, vďaka Ti, že sme sa aj dnes mohli zhromaždiť na tomto mieste, aby sme sa sústredili na Tvoje slovo. Však hľadáme vedenie a usmernenie do svojho života. Potrebujeme vidieť a vedieť veci okolo seba tak, aby sme sa vedeli správať tak, ako Ti je to milé.

Prosíme, odpusť, že často reptáme alebo sa sťažujeme, keď sa veci nedejú podľa našich predstáv. Odpusť, že zabudneme Ti dôverovať a na Teba sa spoliehať. Chýba nám ten nadhľad, ktorý by nás ochránil, keď nás ťažkosti ťahajú dole a sme zúfalí. Zahanbene prosíme, odpusť našu malovernosť, však koľkokrát vysvitne, že naša panika bola úplne zbytočná.

Prosíme teda, urob v nás poriadok, aby sme vedeli prijať udalosti tak, ako sú a prispôbiť sa Tvojmu konaniu v našich životoch. Nech nás Tvoje slovo spojí

s Tebou a vedie k dobrým rozhodnutiam, správnym reakciám a konaniu, ktoré je hodné Tvojich detí. Nech naše skutky a slová sú v súlade s Tvojou vôľou. Takto požehnaj svoje slovo i teraz medzi nami. Pre Ježiša Krista Ťa o to prosíme. *Amen*

„Nažívajte medzi sebou v pokoji“. (1Thess 5,13)

Milí Bratia a milé Sestry!

Záverečné pozdravy a povzbudenia tohto listu apoštol Pavel adresoval do konkrétneho zborového prostredia, avšak sú aj pre nás aktuálne. Sú o to viacej cennejšie, ak vieme, kto títo ľudia boli, ako žili a verili. Tesaloniki bolo hlavným mestom Macedónie, kam apoštoli prišli z Filíp, počas Pavlovej druhej misijnej cesty.

Európa sa ich prostredníctvom práve vtedy začala oboznamovať s evanjeliom. Apoštol Pavel aj v tomto prístavnom meste podľa svojho zvyku začal svedectvom o Ježišovi Kristovi v synagóge. Tam z jeho poslucháčov niekoľko Židov a viacej pohanov uverilo. Nakoľko sa však apoštoli stretli zároveň s veľkým odporom, predovšetkým zo strany Židov, po troch týždňoch museli mesto opustiť. Tým toto práve vzniknuté kresťanské spoločenstvo zostalo ľudsky nezaopatrené. Pavel sa vedel len modliť, aby ich Pán zachoval vo viere. Keď neskôr prišli o nich pozitívne správy, že zotrvali vo viere, ba sa aj posilnili, vtedy im píše tento list, v r. 50, ktorý je najstarší z jeho trinástich, ktoré máme v Novej zmluve.

Teda bol to zbor, ktorý už svojou existenciou svedčil o moci Ducha svätého. Veď jeho samotný vznik sa môže považovať za zázrak. Ako dlho, možno roky, desaťročia môže počúvať niekto evanjelium a predsa nenastane zásadná zmena v jeho živote. Tu mali apoštolovia tri soboty a nejaké dni medzi tým – a to stačilo, aby títo ľudia prijali evanjelium a uverili v Ježiša Krista. Ich život nabral úplne iný smer. To nebol ľudský výkon, ale dielo Ducha.

Určite to, že tam zostali bez vedenia, bez ľudskej opory a pritom vydaní nepriateľstvu – a predsa sa viery nevzdali, naopak, ešte sa v nej posilnili, to je veľký dôkaz toho, že tu nekonal človek. Ako aj viera je Boží dar a nie ľudský produkt. Veď uvedomme si, Tesaloničania nemali ani bibliu, pretože Nová zmluva ešte nebola (teraz čítame jeho prvú, najstaršiu knihu), starú zmluvu síce mohli mať Židia, ale ako žiť kresťanský život, o tom veľa nemohli vedieť. Pán, v ktorého uverili, sa ale o nich postaral.

Bratia Sestry! Záverečná kapitola listu, z ktorého vieme, že viera, láska, nádej tesalonických boli príkladom pre ďalšie kresťanské spoločenstvá, je preto dôležitým usmernením pre ich život v tom konkrétnom prostredí. Zhrnutím týchto pokynov môžeme považovať práve náš základný verš: *„Nažívajte medzi sebou v pokoji“*. Svet bol aj vtedy nevraživý, plný nepokojov, útokov, narušených medziludských vzťahov... V takom svete byť svojim správaním sa zástancom pokoja muselo byť pozoruhodné. To chce poznanie Boha pokoja a Jeho moci. A to sa prejaví na každej úrovni života.

„*Nažívajte medzi sebou v pokoji*“. Toto *medzi sebou* môžeme chápať v dvoch rovinách. **Jednak** ako medzi kresťanmi a **jednak** vo vzťahu s okolitými ľuďmi. Čo sa týka toho prvého pohľadu, tým, že títo ľudia uverili a stali sa kresťanmi, ešte neboli sami osebe dokonalí ľudia, aj medzi nimi bolo treba zápasieť o pokoj. Hlavne aj preto, že sa tu v kresťanskom zbore spojili pôvodom Židia i pohania. Na obidvoch stranách museli odbúrať svoje predsudky voči tým druhým. Sami vieme, aká je to ťažká úloha, prijímať sa bez predsudkov. A potom ešte tam bolo to silne odmietavé okolie, ktoré ich prenasledovalo – a oni mali v tomto prostredí nielen vytrvať a prežiť, ale žiť a svedčiť o svojom Spasiteľovi! Ako? Predovšetkým práve pokojom, ktorý dostali od Neho. Tento pokoj mal byť dôkazom toho, že ich riadi láska Kristova.

Milí Bratia a milé Sestry, vynára sa tu oprávnená otázka: Aký má byť pokoj v praktickom živote, ako ho prežívať? Aké situácie môžu útočiť na pokoj? Apoštol spomína vo svojom liste niekoľko konkrétnych možností. Pozrime si ich. „*Usmerňujte neporiadnych*“ – teda medzi kresťanmi v zbore nemá byť neporiadok. Ide tu predovšetkým o usporiadané vedenie života. Pretože ak sa neporiadok ustáli, bude infikovať mnohých ďalších. Avšak riešiť neporiadnych je dosť chúlостivé. Prístup k nim nemôže byť netrpezlivý či kritizujúci – asi by to malo skôr opačný účinok. Veď sami vieme, ako ľahké je liať olej do ohňa, ale hasiť oheň je už ťažšie. Usmerniť a viesť, presvedčať pokojným, láskyplným spôsobom je veľkou výzvou.

Apoštol ďalej píše: „*Posmelujte malomyseľných*“. Je to tiež taká situácia, kedy aj človek s dobrým úmyslom spôsobí skôr krivdu ako úspech, keď sa do riešenia vecí pustí bez múdrosti a taktosti. Preto nažívanie v pokoji tu môže zohrať dôležitú úlohu. „*Ujímajte sa slabých*“ – veru, práve slabí potrebujú povzbudenie a podporu. Účinné to bude vtedy, ak sa to deje pokojným prístupom. Takisto aj *ujímajte sa slabých* je úlohou tých, ktorí sú silnejší vo viere. Skloniť sa k slabým treba s pokojom, aby ich to neponižovalo alebo neranilo, ale pocítili úprimnú lásku.

„*Voči všetkým buďte trpezliví*“ – trpezlivosť je veľmi vzácny jav aj dnes. Veď tak veľký je okolo nás zhon, každý uteká, aby o nič neprišiel, preto sa často prejavuje aj medzi veriacimi netrpezlivosť a nevraživosť. Zrejme, bolo tomu tak aj vtedy, keď apoštol písal svoj list... Človek sám od seba vie byť len taký, aký bol kedysi. Neprebrať nervozitu a netrpezlivosť, ktorá ma obklopuje, ale šíriť pokoj – to je až nadľudské. Je to možné len s Božou pomocou, Duchom Ježiša Krista. Ale ten, kto patrí Jemu, je vedený Jeho Duchom – a teda mal by byť nositeľom tejto trpezlivosti.

„*Hľadte, aby sa nikto nikomu neodplácal zlým za zlé*“. Koľkokrát sa stretávame s obhajovaním práva na odplatu. Avšak nemá to žiadny biblický podklad, veď dokonca ani podľa občianskych zákonov takáto argumentácia neobstojí. Naopak, našou povinnosťou je zlo zastaviť – a to dobrom. Zastaviť tieto ničiace sily zla je veľmi dôležité, pretože jedine to vedie k pokojnému spolunažívaniu... „*vždy sa usilujte o dobro medzi sebou i voči všetkým*“. Na čom nám záleží? Ak nám ide o dobro, keď sa oň usilujeme, môžeme eliminovať sily zla.

Nezabudnime však, že musíme s tým ale začať predovšetkým vo vlastnom živote. Ak v nás bude dobro a pokoj, vtedy bude naša snaha prijateľná u ostatných.

Ďalej apoštol ešte spomenie niekoľko spôsobov prežívania pokoja: „*Ustavične sa radujte*“. Nie je to prehnané? Vždy, za každých okolností? Skutočne to tak myslel? Určite áno. Táto radosť je následkom pokoja, ktorý pochádza zo živého vzťahu s Ježišom Kristom. A vtedy je prameňom a dôvodom radosti sám Pán. On, ktorý je ten istý, preto aj radosť v ňom môže byť trvalá. Pretože to nie je nejaký citový alebo náladový stav, ktorý sa mení a pomíňa. Ale pramení v Kristovej láske.

Podobne ľahko by sme asi napadli aj požiadavku „*Neprestajne sa modlite*“. Vzaté doslovne by to bolo nepredstaviteľné. Avšak zotrvať na modlitbách je tiež prejav živého vzťahu s Pánom. Toto stále spojenie a smerovanie hore je zdrojom sily a pokoja. Tiež je dôvodom pre ďakovanie. „*Za všetko vzdávajte vďaky, lebo to je Božia vôľa v Kristovi Ježišovi*“. Za všetko? Niekedy je to samozrejmé a ľahké. Ale sú veci, udalosti, ktoré sú pre nás nepochopiteľné či zlé, ktoré nás trápia. Ako môžeme za tie ďakovať, keď sa z nich netešíme, keď nám spôsobujú bolesť?

Prijímať tieto veci s pokorou a bez reptaania ako Božiu vôľu; bez odmietania – to je už víťazstvo nad sebou samými. To už je pripravenosť k vďake. A možno za istých okolností, z iného zorného uhla dostaneme iný pohľad. Budeme vidieť širšie súvislosti. dokonca, možno aj pochopíme, že to čo sme vnímali ako zlo, bolo prostriedkom v Božích rukách k vykonaniu niečoho pre naše dobro.

Bratia a Sestry! Nezabudnime, že ani adresáti tohto listu neboli chovaní v bavlnke, ale prežívali veľa skúšok. Predsa ich k tomu apoštol vyzýva. Ochota a vedomé chcenie vedieť ďakovať za veci v našom živote nám totiž pomáhajú udržať sa v Božej blízkosti, zostať citliví a vnímaví pre Jeho slovo a zotrvať v obecenstve s Pánom Ježišom. Tento pokoj a zmierenie vzťahu s Ním sa vie potom prenášať do každodenných situácií. Ak sme zmierení s Ním, bude to účinnejšie, však máme sa ku komu prirovnáť, máme od koho pokoj prijímať. Nech nám dá Pán nielen túžbu žiť v pokoji, ale aj budovať tento pokoj okolo seba. *Amen*

Modlime sa:

Ďakujeme, Pane Ježišu, že Tvoje slovo nám pripomína, že okolitý svet vie, čo má očakávať od kresťanov. A beda nám, keď zlyháme. Veru, ťažké je nažívanie v pokoji niekedy aj s našimi najbližšími, nieto ešte s cudzími, inak zmýšľajúcimi ľuďmi. Vieme a chápeme teoretickú časť, ale tá praktická nám veľmi nejde. Prosíme, formuj a pôsobil v nás, aby sme boli schopní brať vážne tie jednotlivé aspekty, na ktoré si nás upozornil dnes. Kiež by sme Ti nerobili hanbu! Kiež by sme svojím nevhodným správaním neodpuďovali iných od Teba!

Veď toľko krívd, bolesti a trápenia je v živote aj tak. Pomôž nám, aby sme k nim nepridávali, ba naopak. Aby si nás mohol mať za nástrojov Tvojho pokoja, nádeje a radosti, lásky od Teba. Kiež by sme mohli žiť pre požehnanie okolitým ľuďom i našim blízkym! Zbav nás prístupu, ktorým sa dožadujeme toho, o čom si

myslíme, že nám patrí. Aby sme vedeli ponúkať a poskytovať prejav lásky a pokoja každému bez predsudkov a podmienok. Tak, ako si nás Ty miloval.

Prosíme, zostaň pri nás vo všetkom, čo je pred nami, sprevádzaj nás i v nasledujúcich dňoch a daj nám prežívať Tvoju prítomnosť a moc. *Amen*